

Sognefoged kommer, eller der kommer en Anden fra Egnen, man kan sende det med. Paa samme Maade gaar det selvfølgelig, naar der er Tale om Expedition til andre Autoriteter. Naar man kan skjønne, at man vil faae samlet flere Sager, som man kan affende under eet Primærke, gjør man det, Altsammen for at holde sig indenfor det bevilgede Beløb. Jeg kan ikke se rettere, end at dette er til Ulempe for Befolkningen, og at der ikke vindes det Alleringste enten i den ene eller anden Retning for Statskassen; thi at disse Portobeløb cirkulere paa en Maade fra Statskassen gennem Retsbetjentens Sommer og Postvæsenets Kasse ind i Statskassen igjen, og at vi kun have den Fornøielse at sidde og kontrollere det, kan jeg ikke se, er til nogen væsentlig Nytte. Jeg vil derfor, da der nu er stillet Forslag om, at vi kunne komme bort fra den nuværende Ordning, anbefale, at vi saa stemme for det Forslag, der i saa Henseende er fremsat i Lovforslaget af den høitærede Minister.

Ordføreren (Steenstrup): Jeg har rigtignok en hel anden Betragtning af Retsbetjentens Mangel paa Smaalighed end det ærede Medlem; at en Retsbetjent skulde nedlade sig til at regne det ud, er utroligt; dersom det var Tilfældet, maatte han ogsaa regne ud, hvad hans Korrespondance isørigt koster, thi kan 4 Dre gjøre Noget, maa 2 Dre ogsaa kunne gjøre det, og saa maa Retsbetjenten give sig til at udregne, hvad en Konvolut, et Stykke Papir og den Tid, der medgaar for Skrивeren til at skrive et Brev hver Dag istedetfor to Breve Dagen efter i eet, kan koste. Nei, jeg vil hævde, at Retsbetjentene ikke tage Hensyn til det, og de bør heller ikke gjøre det, og gjøre de det, maa de konsekvent ogsaa tage samme Hensyn ligeoverfor deres Kontorholdsudgifter, som ligeledes ville løbe stærkere op, dersom de gjøre deres Pligt. Jeg tror, at de gjøre deres Pligt, og Portoudgifterne ere desuden saa smaa, især det Beløb, hvormed de kunne overflige det mulig Bevilgede, at det kan ingen Retsbetjent tage Hensyn til. Den Tid, han skulde bruge til at spekulere ud, naar han kunde faae Brevet afsted ved anden Leilighed, er ham ogsaa kostbarere end disse 4 Dre.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg finder mig foranlediget til at protestere mod de Ytringer, som den ærede sidste Tale fremkom med i en vis Retning. Jeg kan nemlig paa ingen mulig Maade erkjende, at det skulde være lovsfridigt eller urigtigt fra Retsbetjentens Side at forsøge paa at holde sig indenfor det ham bevilgede Kontorholdsvederlag. Der er aldeles ingen Forpligtelse for ham til at gjøre Udgifter af sin egenomme. Jeg gaar derfor ud fra, at han har Lov til at anvende Besparelse, naar han er opfordret dertil ved, at der er ydet ham et

utilstrækkeligt Kontorholdsvederlag i en bestemt Retning. Han har Lov til at udøve Besparelse, saalænge han ikke kommer i Strid med et bestemt Lovbud eller en bestemt Pligt, og det gjør han i Reglen ikke her. Der er aldeles ikke noget Blåtforsømmende eller Lovsfridigt i, om han laaber et saadant Brev afgaa en eller to Dage senere. (Afbrudelse). Nei, der er ingen Forskrift om, at det skal være i den Grad uebliftelig, i de fleste Tilfælde er det Noget, som er meget lovligt og forsvarligt, at udsætte det en Dag mere eller mindre. I Befolkningens Interesse er der ganske vist ingen Opfordring til at udøve et Tryk paa Retsbetjentene i den Retning at faae ham til at spare paa Portoen, og det er det, man gjør, naar man sætter et Bederlag, der i mange Tilfælde er utilstrækkeligt.

S. Steffensen: Jeg skal blot overfor den ærede Ordfører bemærke, at han maa være meget daarlig underrettet med Hensyn til Økonomien paa Retsbetjentens Kontor, hvis han i mindste Maade tvivler om, at det ogsaa med Hensyn til andre Kontorartikler udøves Økonomi, forsaavidt det kan findes forsvarligt. Det er i Virkeligheden Tilfældet, at en Retsbetjent paafer, saa godt han er istand dertil, at hans Kontorbetjente baade med Hensyn til Papir, Penne osv. øve den tilhørlige Økonomi, forsaavidt det kan ske uden Skade for Sagerne. Videre har jeg heller ikke talt med Hensyn til Udøvelsen af Økonomien for Primærkers Vedkommende. Men at denne Økonomi udøves, antager jeg ikke, at Nogen kan have Nogetsomhelst imod; men Enhver vil finde det fuldstændig i sin Orden. Retsbetjenten faar sit Kontorholdsvederlag bestemt efter et Gjennemsnit af, hvad han har giuet ud i 5 Aar, og hvorfor skulde der saa være Noget i, at han bestræber sig for paa de forskjellige Punkter at holde sine virkelige Udgifter indenfor Grændsen af, hvad der er bevilget ham? Det ser jeg ikke, at der enten er noget Morfsomt eller i det Hele taget noget Besynderligt i. En god Økonomi er ligesaa nyttig paa Retsbetjentens Kontor som paa ethvert andet Sted; men jeg har ikke i mindste Maade sagt, at Retsbetjenten driver Økonomien saavidt, at det kunde være til Skade for Forretningerne; jeg har kun fremhævet mangfoldige Tilfælde, hvor det ikke er til Skade for Forretningerne, at Expeditionen ligger hen en Dags Tid eller to, og at Retsbetjenten ikke behøver nogen Tid til — og det gjør han heller ikke — at spekulere paa, om dette gaar an eller ikke. Det er ikke i Befolkningens Interesse, at noget Saadant finder Sted, og jeg fastholder derfor, at det vilde være meget rigtigt, at vi nu gaa tilbage til at godtgjøre Udgifterne efter Regning. Det er fremhævet, at der var noget Principfridigt i at gjøre det saaledes med Hensyn til enkelte Embeder og enkelte Klasser af Embeder. Jeg finder nu,